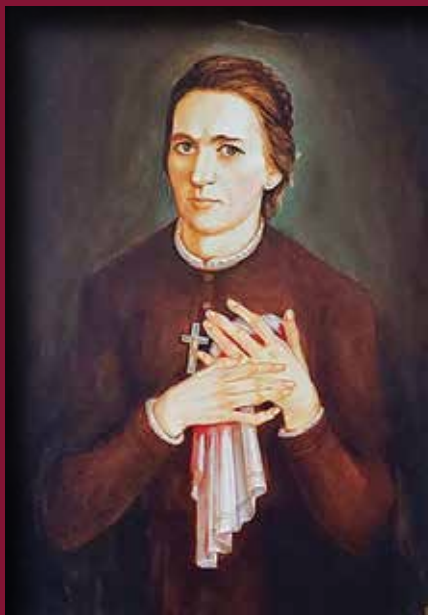

Aleš Pečavar

Po poti križa z
Magdaleno
Gornik

Po poti križa z Magdaleno Gornik

po knjigi Martine Kraljič, Magdalena Gornik, 2008

Avtor: Aleš Pečavar

Samozaložba: Aleš Pečavar
Strma pot 2
1331 Dolenja vas

Imprimatur: št.: 1304/2022, Ljubljana 4. 10. 2022
dr. France Šuštar, pomožni škof

Fotografije: Križev pot iz župnijske cerkve na Gori pri Sodražici
Anton Dobrovoljc

Tisk: Pego plus d.o.o., Šmartno pri Litiji
Naklada: 400 izvodov
Leto izida: 2022
Cena: Ni za prodajo

Križev pot ni za javno uporabo v cerkvi.

CIP

Jezusa obsodijo na smrt

Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

*Razbičan, zapljuvan in kronan, zasramovan
pred sodni stol zdaj gre, nedolžen v smrt izdan.*

Ta postaja predstavlja tisti trenutek v tvojem življenju, ko te soočijo s tvojo obsodbo: to je lahko neuspeh v službi, prevara v družbi, bolezen, smrt najbližjega ali pa kakršna koli stiska in težava, ki jo preživljaš neposredno ti sam ali pa posredno, ko jo doživlja tvoj bližnji. Kakorkoli že, občutek, da si obsojen, je občutek, da je vsega konec. Ampak ni treba, da je konec. Magdalena Gornik ti bo pokazala in izprosila milost, da v Jezusu ni nikdar konec.

Najprej v tišini svojega srca imenuj obtožbo, ki te obsoja.

... nekaj trenutkov tišine ...

Sedaj pa poglej na Jezusa. Bil je obsojen, ker je oznanjal, da ima Bog rad vse ljudi in da lahko vsak pride v nebeško kraljestvo, četudi je pot začel kot grešnik. Na tej postaji križevega pota se je Magdalena Gornik soočila s tem naukom Jezusa Kristusa in s tem s svojim življenjskim poslanstvom: trpeti in klicati ljudi k spreobrnjenju.

Imenovanje obsodbe je začetek spreobrnjenja. Prav zato obsodba ni in ne more biti konec vsega. Ta križ, ta težava, ta nesreča bo tvoje orodje odrešenja. Križev pot je ne bo odpravil. Pomagal pa ti bo, da se boš spreobrnil in tudi ta grobi križ, ki te spravlja v stisko, v nesrečo, v sramoto, izkoristil kot orodje svojega odrešenja.

Usmiljeni Jezus, ali po krivici ali po pravici, ne vem, obsojen sem, da nosim ta svoj križ. Na priprošnjo Magdalene Gornik te prosim, pomagaj mi, da ta križ, ta stiska, ta težava ali nesreča ne bo orodje mojega pogubljenja, temveč spreobrnjenja in odrešenja.

Usmili se nas, o Gospod! Usmili se nas.

Jezus sprejme križ

Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

*Glej, križ mu nalože, na ranjene rame:
objame ga voljno in nese vseh dolge.*

Ko Jezusa obsodijo, mu izrečejo kazen. Ta kazen je križ. Predstavlja dolgo, čeprav čisto kratko, naporno pot, ki se konča z grozo na Golgoti. Tudi Magdalena Gornik je bila leta 1848 v prvem zamaknjenju soočena s svojim križem, kako bo s svojim trpljenjem ljudi vabila k spreobrnjenju. Tega leta je bila postavljena na strmo, ozko in trnjevo pot. Zaslišala je glas: »Če boš hotela v nebesa priti, boš morala po tej poti hoditi.« Magdalenin odgovor je čisto preprost: »Rada, rada bom šla po tej poti.«

Tako smo tudi mi povabljeni, da s svojim križem, svojo stisko, nesrečo odidemo na pot spreobrnjenja in večnega življenja. A to ni vedno tako preprosto. Zato še enkrat pomislimo. Izgubiti ne moremo nič, pridobimo pa lahko vse. Čeprav se nam lahko zazdi, da smo čisto sami in ubogi, imamo vendarle vero v Jezusa in priprošnjo Magdalene Gornik.

Usmiljeni Jezus, na priprošnjo Magdalene Gornik, mi pomagaj sprejeti križ, ki si ga dopustil, da se je pojavil v mojem življenju. Skupaj z Magdaleno naj rečem: »Rad, prav rad bom šel po tej poti.«

Usmili se nas, o Gospod! Usmili se nas.

Jezus prvič pade pod križem

Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

*Opešal je v močeh, podre ga križ, naš greh,
vtopljen v dolge sveta leži potrtn na tleh.*

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas.

Kmalu potem, ko je Magdalena Gornik sprejela svoj križ, da bo hodila po strmi, ozki in trnjevi poti, se v Magdaleninem življenju pojavi bolezen. Čez nekaj mesecev se ji je zdravje tako poslabšala, da je morala ostati v postelji. Spremljale so jo hude bolečine v trebuhu in ni mogla jesti.

Kmalu potem, ko si ti sprejel svoj križ, svojo težavo, nesrečo ali stisko, boš za prvim ovinkom padel. To je prva preizkušnja. Ni njen namen, da te pogubi, temveč da te utrdi. Ljudje okoli Jezusa in Magdalene Gornik so morali opaziti, s kakšno izredno potrpežljivostjo sta prenašala hude bolečine, brez vzdihljaja ali tožbe. Magdalena Gornik se ni nikoli pritoževala ali vdajala samopomilovanju.

Tako tudi ti, vzdrži se vzdihov in tožb, ker to samo pogloblja bolečino in nesrečo. Zaradi vzdihovanja in tožbe ne boš vstal iz padca, temveč obležal v prahu in blatu. In kje bo potem tvoje spreobrnjenje, kje bo tvoje odrešenje. Šel si na pot zato, da boš preživel spremenjen in ne obležal v prvem jarku vzdihovanja in tožbe.

Usmiljeni Jezus, na priprošnjo Magdalene Gornik mi daj potrpežljivosti, da bom uspel potrpeti v vseh preizkušnjah, ki mi jih bo povzročil križ. Ne daj, da bi obstal v blatu jokanja in pritoževanja, temveč da bom pogumno vstal ter nadaljeval pot.

Usmili se nas, o Gospod! **Usmili se nas.**

Jezus sreča svojo žalostno mater

Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

*O žalostni spomin, ko Mater sreča Sin,
bridkosti meč ji gre do srca globočin.*

Po prvi veliki preizkušnji, po prvem padcu se Jezus sreča s svojo materjo Marijo. Magdaleni Gornik se je večkrat v najbolj kritičnih trenutkih v zamaknjenju prikazala Božja Mati Marija. Tako pri Jezusu kakor pri Magdaleni Marija s svojo navzočnostjo trpinčenega človeka opogumi, potolaži in mu s svojim materinskim pogledom vlije moč za dovršitev poslanstva, trpljenja, spreobrnjenja.

Tudi ko si ti soočen s prvo preizkušnjo, zaradi katere padeš, ne oklevaj. Poglej okoli sebe in videl boš mater Marijo v podobi matere Cerkve, ki ti kakor Božja Mati Marija nudi svojega Sina v svetih zakramentih. Sveta Mati Cerkev te kot Božja Mati Marija s svojim milim in blagohotnim pogledom spremlja v tvoji težavi, stiski ali nesreči in te vabi, da čim pogosteje opraviš sveto spoved, prejmeš sveto obhajilo ali bolniško maziljenje.

Usmiljeni Jezus, Magdalena Gornik je v trpljenju in bolečini priporočala prejemanje svetih zakramentov. Vzbuđi v mojem srcu željo po dobro opravljeni sveti spovedi, vrednem prejemu svetega obhajila ali prejemu bolniškega maziljenja.

Usmili se nas, o Gospod! Usmili se nas.

5. postaja

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nositi

Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Omagal Jezus je od teže križeve;
o Simon, sprejmi križ, Gospoda usmili se!

Magdalena Gornik je v zamaknjenjih trpela Jezusov križev pot. Kakor Jezusa so tudi Magdaleno spremljale jezne, nesramne, obrekljive množice, ki so ji povzročale veliko moralno trpljenje. A v tej množici so tudi iskrena srca, ki čutijo z Magdaleno in ji želijo pomagati, kakor je nekoč Simon iz Cirene pomagal Jezusu. Magdalenin Simon iz Cirene so bili mnogi duhovniki in škofje, ki so jo bodisi podpirali bodisi duhovno spremljali do konca njenega zemeljskega življenja.

Tudi ti na svoji poti nisi sam, vendar ti bolečina in solze velikokrat onemogočijo, da bi videl pomoč. Tudi ti imaš ob svoji življenjski poti Simona iz Cirene, vendar moraš biti tako ponižen, tako krotak, tako vdan v Božjo voljo kakor Magdalena Gornik, da ga boš lahko videl in sprejel.

Usmiljeni Jezus, na priprošnjo Magdalene Gornik mi odpri oči, da bom videl ljudi ob svoji poti, ki mi želijo pomagati, ki želijo poprijeti moj križ, mojo stisko in težavo ter hoditi ob meni.

Usmili se nas, o Gospod! **Usmili se nas.**

Veronika poda Jezusu potni prt

Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

*S prtom Veronika obriše Jezusa,
zato ji da spomin obličja svetega.*

Veronika je ob Jezusu trpela in mnogo tvegala, da se je prerinila skozi razjarjeno množico in mu obrisala od krvi, pota in udarcev umazani obraz. Veronikino dejanje je dejanje čiste ljubezni. Nobene koristi ni iskala, prav gotovo ni pričakovala nobenega plačila, samo ljubila je. To je dovolj.

Magdalena je zamaknjenju videla grozo pekla. Opisuje ga kot kraj večnega trpljenja, kraj večne smrti. Duše se v njem nahajajo v stanju obupa in strahu. Mučita jih večna lakota in žeja. Nikoli več ne bodo uživale Božje svetlobe. Gospod ji je povedal, da so tu duše, ki v svojem življenju niso izkazovale ljubezni.

Kljub svoji osebni stiski, bolečini in trpljenju izkazuje ljubezen do konca, kakor nas uči Jezus in je to izpričevala Veronika. Ko boš v svoji stiski in bolečini drugemu izkazal ljubezen, bo tvoj križ znosnejši. Naj ne mine dan, ne da bi napravil dejanje ljubezni.

Usmiljeni Jezus, Veronika ti je s prtom obrisala od trpljenja umazan obraz. Tako tudi Magdalena Gornik s svojim trpljenjem briše od greha umazano človeško obličje. Zato jaz danes darujem svoje trpljenje, svojo bolečino, svojo stisko, da bi Magdalena Gornik posredovala ter nam dala moči, da si z zakramentom svete spovedi obrišemo od greha umazano obličje, ki je ustvarjeno po Božji podobi.

Usmili se nas, o Gospod! Usmili se nas.

Jezus pade drugič pod križem

Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

*Slabosti ves prevzet Zveličar pade spet;
oh, grehi ga teže, ki jih ponavlja svet.*

Drugi Jezusov padec je padec naše naveličanosti. Ko se pot našega križa vleče in ni nikjer videti, da jo bo kmalu konec. Naveličanost je hud udarec za človekovo dušo, tako hud, da se lahko zgrudi po tleh. Človek izgubi voljo do spreobrnjenja, do življenja in do vsega lepega, ki ga s seboj prinaša njegova pot. Najbolj tragično je, da se človek ne naveliča samo trpljenja, temveč tudi belega kruha.

Tudi Magdalena Gornik je bila deležna preizkušnje hudega duha, ki jo je skušal prepričati: »Nikar ne moli danes in ne trpi potrpežljivo. Vidiš, kako te ljudje sovražijo.« Kadar so Magdaleno obhajale skušnjave, je pogosto klicala ime Jezusa in Marije, saj ji je bilo razodeto, da se brez molitve tega duha ne da premagati.

Naj bo dolga in naporna pot ali pa mehko pozibavanje po blazinah, v vse se lahko prikrade duh naveličanosti. To se ti zgodi, ko na svoji poti pozabiš, čemu hodiš. Zato moraš pred svoje oči nenehno postavljati cilj svojega življenja. Jezusa v Najsvetejšem zakramentu.

Usmiljeni Jezus, ne daj da bi padel v zanko skušnjave hudega duha, da bi padel v naveličanost in obupal. Naj me Magdalena Gornik spomni, ko pridejo taki dnevi, da se bom zatekel v varno zavetje cerkve in pred Najsvetejšim zakramentom obnovil svojo moč za potrpežljivo prenašanje križa.

Usmili se nas, o Gospod! **Usmili se nas.**

Jezus tolaži jeruzalemske žene

Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

*Usmiljene žene, ne jokajte za me,
le zase in svoj rod točite zdaj solze.*

Čeprav je Jezus z muko hodil s težkim križem na ramenih proti kraju svoje smrti, je imel moč in voljo, da je tolažil ljudi okoli sebe. Križa, ki ga je nosil, namreč ni nosil zase, temveč za vse nas. Ni umrl zase, temveč je umrl za vse nas.

Tudi Magdalena Gornik ni trpela zase, temveč je trpela za vse nas. In to trpljenje ji je dalo moč, da je kljub vsem težavam, preizkušnjam in skušnjavam uspela tolažiti in spodbujati vse okoli sebe. Leta 1867 se je za 26 let s svojima sestrama preselila v župnišče na Blokah, kjer je pomagala tamkajšnjemu župniku.

Kljub svojim mističnim zamaknjenjem, kljub svojemu trpljenju je našla moči in časa, da je pomagala z besedo in dejanjem vsakomur, ki je prišel k njej: naj bo velik ali majhen, bogat ali revan, učen ali preprost, od Magdalene Gornik ni odšel praznih rok.

Usmiljeni Jezus, naj na priprošnjo Magdalene Gornik tudi jaz v svojem življenju in poslanstvu najdem moč in čas za svoje bližnje. Naj bo moja prisotnost tolažba in spodbuda, ne pa groza in pohujšanje.

Usmili se nas, o Gospod! Usmili se nas.

Jezus pade tretjič pod križem

Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

*Zveličar omedli, pod križem spet leži;
o trdo srce, glej, tvoj greh ga žalosti.*

Tik pred vrhom Golgote Jezus pade tretjič. Morda je videl skorajšnji konec ali pa začetek še hujšega trpljenja. Jezus omaga in omahne na tla z vso težo križa, ki pade nanj. Ne, ni še konec, ljubi Jezus, še nekaj moraš pretrpeti.

Tudi Magdalena Gornik je v zamaknjenju večkrat vprašala Marijo, ali bo tisti dan umrla. In Marija ji je odgovorila, da še ne, da bo morala še malo trpeti za nebeško kraljestvo. Še malo, še čisto malo bo potrebno potrpeti za uboge duše, ki v telesih grešnih ljudi nemo in nemočno trpijo. Koliko trpljenja je na svetu, a koliko malo ljudi je voljnih sotrpi z Jezusom.

Morda se ti zdi, da trpiš zase, sam in brez kakršnega koli namena. A če trpiš z Jezusom, ne trpiš samo zase, ampak tudi za svoje bližnje. Ne trpiš sam, kakor ni trpela Magdalena Gornik, temveč z Jezusom. In tvoje trpljenje ima svoj pomen, s svojim trpljenjem dopolnjuješ, kakor pravi apostol Pavel, kar na nas primanjkuje Jezusovega trpljenja.

Usmiljeni Jezus, tretjič si padel, ko sem padel jaz, ker sem izgubil notranji kompas. Naj mi Magdalena Gornik izprosi, da se bom vdal v Božjo voljo in sprejel trpljenje, ki ga trpim, da bi tisti, ki jih najbolj ljubim, živeli bolje, kot živim jaz.

Usmili se nas, o Gospod! Usmili se nas.

Jezusa slečejo in mu ponudijo kis

Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

*Ko pride na goro, obleko mu vzemo
in za dolge sveta še žolča mu dajo.*

Ko pride Jezus na Golgoto, ga slečejo in razgalijo pred množico. Morda so želeli dokazati, da je Jezus zgolj človek in ne Božji Sin, kajti Božji Sin ne more biti razgaljen pred brezsravnimi pogledi množice ljudi. Res je, da so razgalili Jezusovo človeško naravo, a Jezus je tretji dan razgalil svojo Božjo naravo.

Tudi Magdaleno Gornik so skušali razgaliti, ko so jo obrekovali in psovali po različnih časopisih. Največkrat so o njej pisali tisti, ki je nikdar niso obiskali, ki niso videli njenih krvavih ran, ki niso videli njenega trpljenja.

Zato se bolj kot vsega varuj, da bi sodil nekaj, česar nisi videl, da bi obsojal nekaj, česar nisi doživel. Pa tudi če vidiš in doživiš, kaj je en dogodek, en trenutek v času celega zemeljskega življenja.

Usmiljeni Jezus, zapečati moje ustnice, da ne bodo sodile in obsojale, ampak oproščale, da ne bodo opravljale in obrekovala, temveč da bodo molčale, da ne bodo razgaljale, temveč oblačile tiste, ki jih radovednost množice vsak dan razgalja.

Usmili se nas, o Gospod! Usmili se nas.

Jezusa pribijejo na križ

Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

*Na križ ga polože, razpno roke, noge
in ostri mu žebli spet rane naredo.*

Križev pot ni cilj, kakor ni cilj naša življenjska pot, kakor ni cilj naše trpljenje, naše boleče življenje. Je sredstvo, da pridemo do končnega cilja. Ko so Jezusovo izmučeno telo pribili na križ, se Jezusovo poslanstvo ni končalo, temveč se je šele začelo. Kajti po njegovih ranah smo ozdravljeni. Rane, ki so jih povzročili žebli, Jezusa neizpodbitno bolijo, kakor bolijo rane, ki jih pridobivaš, ko sotrpiš s svojim križem, svojo težavo, svojo stisko.

Rane bolijo, a tudi prinašajo odrešenje. Magdalena Gornik ni trpela samo v zamaknjenju, temveč je bila deležna stigem, Jezusovih ran, na rokah, nogah, na strani in po glavi. Ni si samo predstavljala kako Jezus trpi, temveč je to trpljenje na svojem telesu doživela, ko je vsak petek iz svojih ran krvavela.

Ne sramuj se svojih ran, katere si, si pridobil, ko si potrpežljivo s svojim križem trpel. Te rane niso zaman, kakor Magdalenine rane niso bile zaman. Po teh ranah boš spremenjen, spreobrnjen, postal boš nov človek, človek po meri Jezusovega Srca.

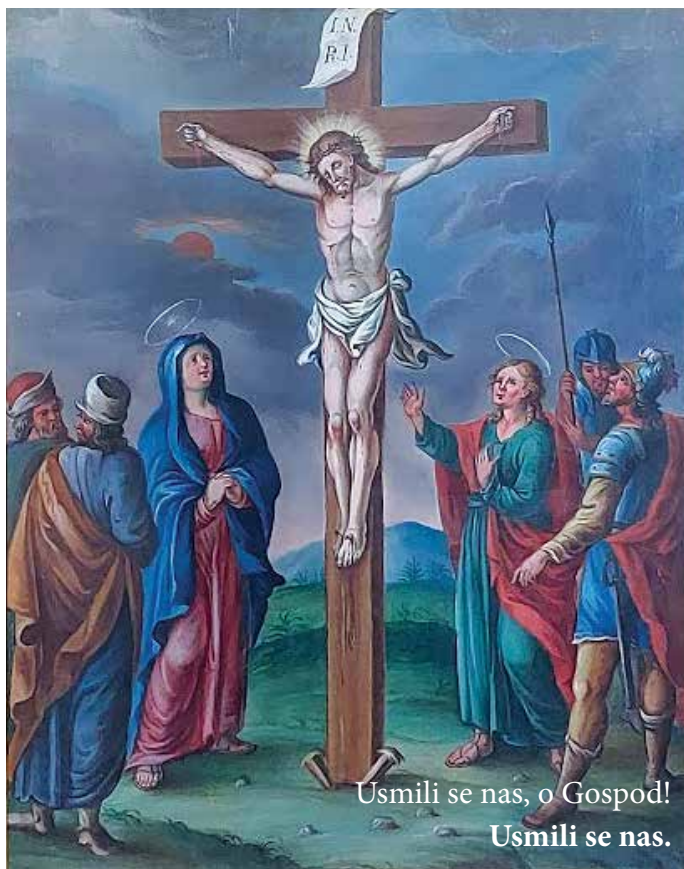
Usmiljeni Jezus, naj mi trpljenje, ki ga je Magdalena Gornik sotrpela s teboj, prinese spreobrnjenje. Naj se ne bojim svojih ran, naj se jih ne sramujem, saj me bodo te rane pripeljale v tvoje usmiljeno naročje.

Usmili se nas, o Gospod! **Usmili se nas.**

Jezus umre na križu

Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

*Na križu Bog visi in sveta teče kri;
za nas umira Bog, žalujte vse stvari!*

Kakor lovska trofeja krvi željne množice je bilo Jezusovo izmučeno telo pribito na križ in povzdignjeno na Golgoto. In Jezus umre na križu, ker to zahteva Božja pravičnost. Kot povračilo za vse grehe tega sveta. Zamisli se, o človek, kako tvoj greh uničuje tvoje krščansko življenje, ki je bilo odkupljeno z Jezusovo smrtjo na križu. Res je, da te teži mnogo stisk in bolečin. Res je, da lahko trpiš silo in je tvoje življenje mukotrpno. A vendarle brez greha nisi.

Magdalena Gornik je vsaj štiridesetkrat v zamaknjenju mistično umrla skupaj z Jezusom. To njeno umiranje tudi ni ostalo brez posledic na njenem fizičnem telesu. A to trpljenje je bilo sredstvo, da je lahko posredovala pomembno sporočilo: človek, spreobrne se, ne misli več na zlo, ne misli več na hudobijo, misli na dobro in delaj dobro. Kakor nam to sporoča

Magdalena Gornik po tem svojem sotrpjenju z Jezusom, nam sporoča tudi Jezus: ne skušaj me razumeti, samo ljubi me in me sprejmi. Sprejmi mojo smrt na križu, ki ti jo darujem v sveti spovedi in sveti evharistiji.

Usmiljeni Jezus, naj tvoja smrt ne bo zaman, temveč mi na priprošnjo Magdalene Gornik pomagaj, da bom vzljubil zveličavni zakrament svete evharistije in odrešilni zakrament svete spovedi.

Usmili se nas, o Gospod! Usmili se nas.

Jezusa položijo Mariji v naročje

Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

*O Mati žalostna, ki ljubiš Jezusa,
objemaš zadnjikrat Sinu zdaj mrtvega.*

Jezusovo življenje se začne z Marijo in po smrti je položen Mariji v naročje. Tako se naše življenje začne v Cerkvi in konča s Cerkvijo. Cerkev je mati, ki nas sprejema, ko smo na višku svojega življenja in ko zaradi trpljenja, bolečine, greha omahnemo v globino. Kakor je Jezusa njegova mati ujela po smrti, tako bo Cerkev ujela tvoje življenje, naj bo kakršno koli že, samo zaupaj ji.

Magdalena Gornik je marsikaj pretrpela, tudi posredno zaradi ljudi, a uradna Cerkev jo je vedno sprejemala, nikoli je ni obtoževala. Škof Vidmar jo je celo branil in se zanjo postavil, ko je v Blokah trpela zaradi lažnih tožb.

Tudi tebe mati Cerkev sprejema v svoje ljubeče naročje, kakor je sprejemala in sprejema Magdaleno Gornik ter kakor je Jezusa sprejela Božja Mati Marija. A moral boš priznati odrešilno smrt Jezusa Kristusa in zveličavni pomen svetih zakramentov. Brez tega ni odrešenja.

Usmiljeni Jezus, kakor si sprejel življenjsko darovanje Magdalene Gornik, sprejmi tudi mene v naročje svoje svete katoliške in apostolske Cerkve. Zato danes sklenem, da bom ob nedeljah in zapovedanih praznikih pobožno sodeloval pri sveti maši ter sprejemal in uresničeval tvoj nauk, ki se razodeva po Cerkvi.

Usmili se nas, o Gospod! Usmili se nas.

Jezusa položijo v grob

Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

*Bridko objokovan je Jezus v grob dejan;
o grešnik, moli ga, tvoj greh je zdaj opran.*

V majhno votlino, vklesano ob vznožju Golgote, so Jezusovo mrtvo telo položili k počitku. In Jezus čaka, da se prerokbe izpolnijo, da se dopolni Božja volja in tretji dan vstane od mrtvih.

Človek v svojem življenju doživi nešteto koncev. Vedno se nekaj konča, a vedno se tudi nekaj začne, pa naj bo konec še tako hud in še tako grenak. Če premoremo samo kanček zaupanja, bomo mirno živeli v upanju, da bomo z Jezusom vstali v novo življenje.

Trpljenje Magdalene Gornik se je dopolnilo 23. februarja 1896. Na njenem pogrebu se je zvrstilo le malo ljudi. Še ko je umirala, je tolažila svoje zaskrbljene sorodnike, ki so se vznemirjali glede njenega pogreba: »Le mirni bodite, ljubi Bog bo vse prav naredil.« In Bog vse prav naredi, če mu le mi to pustimo. Zato se dokončno vdaj v Božjo voljo in zaupaj Božji previdnosti, da bo vse prav naredila.

Usmiljeni Jezus, na priprošnjo Magdalene Gornik mi pomagaj, da se ti popolnoma predam in vse svoje skrbi preložim nate. Naj v mojem srcu in življenju zavlada popoln mir, saj vem, da boš ti vse prav naredil. Amen.

Usmili se nas, o Gospod! Usmili se nas.

Molitev

za beatifikacijo

*Vsemogočni Bog, Oče luči,
od tebe prihaja vsak dober dar.
Svojo služabnico Magdaleno Gornik
si obdaril s čudovitimi darovi
mističnih milosti in bogoljubnega življenja.
Usliši naše molitve in jo poveličaj,
da bo pred vesoljno Cerkvijo
prišteta k zveličanim.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.*

Oče naš ...

Zdrava Marija ...

Slava Očetu ...